

Arrest

nr. 216 293 van 31 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DESGUIN
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DESGUIN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 9 april 2018 en heeft zich vluchteling verklaard op 25 april 2018.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 3 mei 2018 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 20 augustus 2018.

1.3. Op 29 augustus 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 18 juli 1986 te Maianga (Luanda). U behoort tot de Bakongo etnie en bent pinkstergelovige. U groeide op in Luanda samen met uw ouders en uw jongere broer. Uw ouders waren landbouwers die een stuk grond hadden in Uige. U kreeg niet de kans om naar school te gaan, maar hielp uw ouders en speelde voetbal op een relatief hoog niveau. U diende echter te stoppen met voetbal na een operatie aan uw rug en een dispuut hierover met uw club. Inmiddels was u gaan samenwonen met uw vriendin in Viana (Luanda) waar u een stuk grond had gekocht en waar u een huis bouwde. U kreeg twee zonen samen met uw vriendin. Nadat u moest stoppen met voetballen, ging u aan de slag als handelaar. U kocht fruit in bij uw vader in Uige – ofwel in Congo – om die vervolgens te verkopen op de markt. Ook uw vrouw werkte als huishoudhulp bij verschillende families. In 2017 kreeg u de vraag van de politieke oppositiepartij UNITA om als waarnemer op te treden tijdens de verkiezingen die plaats zouden vinden op 23 augustus 2017. U had dit al eerder gedaan tijdens de verkiezingen van 2008. Enkele collega's van u hadden in 2008 nadien echter problemen gekend waardoor u twijfelde om opnieuw in te gaan op het aanbod van deze politieke oppositiepartij. Uw gezin kon echter wat financiële steun gebruiken en u besloot om toch in te gaan op het aanbod van de partij. Op 22 augustus 2017 moest u naar de plaats van de stemming gaan. U bracht de nacht op de plaats van het stembureau door. Op de dag van de stemming was u met vijf collega's van UNITA aan het werk in het bureau, samen met andere vertegenwoordigers van de andere politieke partijen. De stembureaus sloten om 18.00 uur. Nadien ging u over tot de telling van de stemmen wat tot 23.00 uur duurde. Na de telling besloot u om met drie collega's iets te gaan drinken. Wat later kreeg u telefoon van uw vriendin die vertelde dat jullie huis was aan- en binnengevallen door militanten van de MPLA. Buren hadden gezien dat u voor UNITA aan het werk was geweest. U besloot om naar uw ouders te gaan en niet naar huis terug te keren. Uw vriendin bleef wel in jullie woning. Op 26 september volgde een nieuwe aanval op jullie woning. Uw neef was aanwezig in de woning, reageerde op de inval maar kwam hierbij om het leven – hij bezweek enkele dagen later in het hospitaal in Luanda. Na deze aanval – waarbij ook uw huis werd in brand gestoken – besloot u om Luanda te verlaten en naar Cuansa Sul te gaan waar familie van uw vriendin woont. U zou hier verblijven tot april 2018. U keerde af en toe wel naar Luanda terug om uw familie te bezoeken, maar probeerde dit zo discreet mogelijk te doen om nieuwe problemen te vermijden. Begin april 2018 sprak een blanke man u aan op straat in Cuansa Sul. Hij vertelde u dat hij op de hoogte was van uw problemen en dat hij u wou helpen. U was in eerste instantie erg wantrouwig maar besloot om op het aanbod in te gaan. Jullie spraken af op de luchthaven in Luanda. De man had documenten voor u geregeld en maande u aan hem te volgen. Per vliegtuig kwamen jullie naar België op 9 april 2018. Nadat jullie in België waren aangekomen, bracht de man u naar een familie waar u onderdak kreeg. Uiteindelijk legde deze familie u uit waar u een verzoek tot internationale bescherming kon indienen wat u ook effectief deed op 25 april 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u zich niet meer veilig voelde in uw land van herkomst nadat uw woning zou zijn aangevallen door enkele MPLA militanten omdat u als waarnemer had deelgenomen aan de Angolese verkiezingen op 23 augustus 2017 voor de oppositiepartij UNITA (zie notities persoonlijk onderhoud, dd. 20 augustus 2018, p. 8 en 10). Bij het door u geschetste vluchtmotief dienen echter volgende bedenkingen gemaakt te worden.

Vooreerst kan opgemerkt worden dat u zelf meermaals tijdens het persoonlijk onderhoud aanhaalt dat u in uw land van herkomst niet politiek actief was, dat u niet gelinkt wilde worden aan een politieke partij en dat u nooit heeft deelgenomen aan vergaderingen van partijen, noch aan betogingen of demonstraties (zie notities persoonlijk onderhoud, p.10 en p.14). U geeft met andere woorden zelf aan niet politiek geëngageerd te zijn geweest in uw land van herkomst. Wel verklaart u twee maal te hebben opgetreden als verkiezingswaarnemer of –vertegenwoordiger voor de oppositiepartij UNITA, tijdens de verkiezingen van 2008 en 2017. U geeft aan dat u dit deed uit louter financiële overwegingen en niet omwille van een bepaalde politieke overtuiging (zie notities persoonlijk onderhoud, p.10). Desalniettemin verklaart u in de problemen te zijn gekomen na uw beweerde deelname als verkiezingswaarnemer voor UNITA tijdens de verkiezingen die plaatsvonden op 23 augustus 2017. Militanten van meerderheidspartij MPLA zouden uw huis hebben aangevallen en in brand hebben gestoken op 26 augustus 2017. Tijdens deze laatste aanval zou ook uw neef om het leven zijn gekomen, aldus uw verklaringen (zie notities persoonlijk onderhoud, p.10).

Wat betreft de beweerde aanleiding van uw problemen in uw land van herkomst, met name uw deelname als verkiezingswaarnemer tijdens de recente verkiezingen in Angola voor oppositiepartij UNITA, dienen volgende bemerkingen gemaakt te worden. U kan tijdens het persoonlijk onderhoud weliswaar vertellen in welk stembureau en op welke plaats u te werk zou zijn gesteld, maar wanneer u verdere vragen worden gesteld over uw activiteiten die dag, over uw collega's van UNITA of andere bijzonderheden, blijft u steeds ofwel erg op de vlakte, ofwel moet u het antwoord schuldig blijven. Gevraagd hoe u, die zichzelf als apolitiek omschrijft, toch in aanmerking kwam om verkiezingswaarnemer voor UNITA te zijn tijdens twee verkiezingen, antwoordt u dat ze aan jonge mensen vragen om deel te nemen, dat een kennis u heeft aangesproken omdat u voordien al voor hen gewerkt had (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Gevraagd of deze kennis dan lid was van UNITA, antwoordt u dat het waarschijnlijk wel zo is maar dat hij de namen van iedereen opschreef (zie notities persoonlijk onderhoud, p.11). Gevraagd of er nog andere vertegenwoordigers van UNITA aanwezig waren op het stembureau, haalt u aan dat jullie met vijf waren (zie notities persoonlijk onderhoud, p.11). Vervolgens gevraagd naar de namen van de andere UNITA collega's, antwoordt u dat de chef 'J.(...)' heette en dat u de anderen niet bij naam kent (zie notities persoonlijk onderhoud, p.11). U heeft het verder nog over een vertegenwoordiger van UNITA die op het einde van de dag zou zijn langs gekomen om de resultaten op te halen, maar wanneer u gevraagd wordt wie deze man dan was, antwoordt u dat u het niet weet (zie notities persoonlijk onderhoud, p.12). U blijkt met andere woorden geen enkel UNITA-lid of vertegenwoordiger bij naam, noch bij functie, te kennen wat vreemd genoemd kan worden gezien uw bewering dat u namens UNITA aangezocht werd om als verkiezingswaarnemer op te treden. Het is des te frappanter dat u geen enkele naam van uw UNITA-collega's in uw stembureau kan geven in het licht van uw bewering dat jullie samen de nacht hebben doorgebracht op de plaats van het stembureau (voorafgaand aan de verkiezingsdag), dat jullie een hele verkiezingsdag hebben samengewerkt en dat u nadien – na de telling van de stemmen – met drie van hen iets zou zijn drinken (zie notities persoonlijk onderhoud, p.12). **In het licht van het geheel van uw verklaringen is het dan ook erg vreemd te noemen dat u niemand van uw beweerde directe UNITA-collega's bij naam kan noemen.** Ook wanneer u gevraagd wordt welke functies de verschillende UNITA vertegenwoordigers uitoefenden in het stembureau op de dag van de verkiezingen, slaagt u erin slechts twee functies vaag te beschrijven (zie notities persoonlijk onderhoud, p.12). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat de andere functies van de andere personen in het stembureau waren, antwoordt u dat ieder zijn eigen functie had, en dat u niet hebt gezien wat de anderen deden. U herhaalt vervolgens nog eens de twee eerdere functies die u ervoor reeds had laten vallen en verklaart tot slot dat het moeilijk te zien was wat de anderen deden (zie notities persoonlijk onderhoud, p.12). **Het komt erg weinig overtuigend over dat u er niet in slaagt om duidelijk uit te leggen wat uw persoonlijke taak was tijdens de verkiezingsdag, maar vooral dat u er niet in slaagt duidelijk te maken wat de taken van uw UNITA-collega's waren (rekening houdend met het feit dat jullie een hele dag zouden hebben samengewerkt als vertegenwoordigers voor UNITA).** U verklaart verder dat u na de sluiting van het stembureau deelnam aan de telling van de stemmen (zie notities persoonlijke onderhoud, p.12). Ook nu slaagt u er niet in duidelijk uit te leggen hoe die telling dan precies verliep. U verklaart in eerste instantie dat elk stembiljet een nummer had dat overeenkwam met een bepaalde politieke partij (zie notities persoonlijk onderhoud, p.12). Wanneer u later gevraagd wordt welk nummer de partij UNITA had, lijkt u in eerste instantie de vraag niet te begrijpen, om nadien ontwijkend op de vraag te antwoorden en nogmaals te herhalen dat jullie met vijf waren (zie notities persoonlijk onderhoud, p.13). **Frappanter is echter het feit dat u er niet slaagt de precieze resultaten van de telling in uw stembureau te geven.** Wanneer u hiernaar gevraagd wordt, antwoordt u merkwaardig genoeg dat u het niet meer weet, en dat u zich enkel nog herinnert dat UNITA gewonnen had (zie notities persoonlijk onderhoud, p.13). Gevraagd naar de kandidaten die op de

verschillende lijsten stonden, antwoordt u dat u wel de kandidaten kent van de drie grootste partijen, maar dat u de anderen niet meer kent (zie notities persoonlijk onderhoud, p.13). Gevraagd of het in 2017 om presidents- of parlementsverkiezingen ging, antwoordt u dat het om presidentsverkiezingen ging, terwijl er die dag ook een nieuw parlement verkozen werd (zie notities persoonlijk onderhoud, p.13 – zie landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of er ook geen nieuw parlement werd gekozen, antwoordt u dat – indien u iets meer zou weten over de partijen – u het wel zou vertellen, maar dat u het niet weet (zie notities persoonlijk onderhoud, p.13). Tot slot wordt u nogmaals gevraagd wat de precieze score in uw stembureau was waarop u antwoordt dat u het niet weet (zie notities persoonlijk onderhoud, p.14). Evenmin weet u (nog) wie de voorzitter was van uw stembureau (zie notities persoonlijk onderhoud, p.14). **Voorgaande vaststellingen leiden dan ook tot de conclusie dat u hoegenaamd niet weet te overtuigen wat uw beweerde rol betreft tijdens de verkiezingsdag in 2017 als vertegenwoordiger van UNITA in een plaatselijk stembureau. U slaagt er niet in om elementaire informatie te geven over uw functie, uw andere UNITA-collega's, de samenstelling van de lijsten, de resultaten van de telling en de aard van de verkiezingen. Bovenstaande pertinente bemerkingen zorgen er bijgevolg voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde functie – met name die van vertegenwoordiger voor de partij UNITA – op de dag van de verkiezingen in 2017. Aangezien deze beweerde functie of rol de aanleiding zou hebben gevormd voor uw problemen in uw land van herkomst, kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde persoonlijke problemen na de verkiezingsdag op 23 augustus 2017 die de aanleiding zouden hebben gevormd voor uw vlucht uit uw land van herkomst.**

Wat betreft de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst, dienen bovendien volgende bemerkingen gemaakt te worden. Zo kunnen enkele opvallende tegenstrijdigheden aangestipt worden tussen uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en voor het CGVS. Zo verklaart u voor het CGVS dat u na de telling van de stemmen niet meer naar uw huis bent teruggekeerd nadat u telefoon had gehad dat uw huis werd aangevallen door MPLA militanten (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 15). U verklaart dat u naar de woning van uw ouders bent gegaan en dat u daar gebleven bent tot 26 augustus, de dag dat uw woning afgebrand zou zijn (zie notities persoonlijk onderhoud, p.16). U verklaart vervolgens naar Cuansa Sul te zijn gegaan waar u tot april 2018 verbleven zou hebben (zie notities persoonlijk onderhoud, p.16). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u eveneens dat u na de verkiezingsdag niet meer naar uw woning bent gegaan, maar u voegt eraan toe dat u nog naar het kantoor van UNITA bent geweest om uw problemen uit te leggen en dat ze u geholpen hebben door u naar Cuansa Sul te sturen (zie vragenlijst CGVS, dd. 26 april 2018, p.2). Wanneer u tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd wordt of uzelf nog contact heeft gehad met UNITA na de verkiezingsdag, antwoordt u merkwaardig genoeg dat u zelf nooit contact heeft gehad met UNITA, maar dat uw partner wel is langs geweest toen u reeds in Cuansa Sul was (zie notities persoonlijk onderhoud, p.17). Deze tegenstrijdigheid in verband met uw vermeend contact met leden van de UNITA partij vormt een verdere indicatie voor de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde persoonlijke problemen in uw land van herkomst. Bovendien is het vreemd te noemen dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor de DVZ hoegenaamd geen melding maakt van de tweede aanval op uw woning die zou hebben plaatsgevonden op 26 augustus 2017 waarbij uw woning zou zijn afgebrand en waarbij u neef om het leven zou zijn gekomen. Tijdens uw onderhoud voor het CGVS komt u wel plots met de vermeende dood van uw neef op de proppen. Aangezien u voor de DVZ gehouden bent om weliswaar kort maar wel de belangrijkste elementen van uw asielrelaas naar voren te brengen, is het bijzonder vreemd te noemen dat u de vermeende dood van uw neef onvermeld heeft gelaten voor de DVZ. **Bovenstaande bemerkingen bevestigen de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde persoonlijke problemen die u in uw land van herkomst zou hebben gekend.**

Tot slot dient volgende opmerking te worden gemaakt bij uw verklaringen over de manier waarop u naar België bent gekomen. U verklaart voor het CGVS dat een blanke man u aansprak op straat in Cuansa Sul, dat hij u aanbood om u te helpen, dat hij u vervolgens documenten heeft bezorgd om het land te verlaten en dat hij met u meekwam – per vliegtuig – naar België (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 8-9). U kan echter niets over deze man vertellen. Zo kent u zijn naam niet, kent u zijn nationaliteit niet, kan u niet aangeven waarom hij u wou helpen, kan u niets vertellen over de documenten die hij voor u geregeld zou hebben en weet u niet wat hij in Angola deed (zie notities persoonlijk onderhoud, p.9). Het kan vooreerst bijzonder vreemd genoemd worden dat een voor u volstreekte vreemde u zomaar kosteloos zou helpen het land te verlaten, en het is des te vreemder dat u hoegenaamd niets kan vertellen over deze persoon die u zou hebben geholpen. **Ook uw verklaringen over de door u afgelegde reisweg zijn bijgevolg erg weinig overtuigend te noemen.**

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een kopie van een overlijdensakte (op naam van B.(...) M.(...) M.(...), dd. 7 september 2017) neer maar in dit document staat niet vermeld wat de oorzaak van overlijden is, noch kan de familieband met u worden vastgesteld op basis van dit document. Dit door u voorgelegde document kan bijgevolg bovenstaande pertinente vaststellingen niet wijzigen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder andere, men recht heeft op een eerlijke administratieve procedure en de administratie serieus en zorgvuldig werkt, geeft verzoeker vooreerst een theoretische uiteenzetting, waarna hij een poging onderneemt om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

In een eerste onderdeel verwijst verzoeker naar de algemene situatie in Angola, die op politiek vlak zeer zorgwekkend is voor leden van de oppositie. Verzoeker verwijst naar het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde rapport “Angola 2017/2018” van Amnesty International om aan te tonen dat de nationale overheden vaak trachten om protesten tegen te houden en dat deze met geweld worden onderdrukt wanneer ze toch plaatsvinden. Dit werd ook reeds aangekaart door Human Rights Watch, zoals blijkt uit stuk 4 toegevoegd aan het verzoekschrift. Verzoeker voert aan dat de geloofwaardigheid van zijn relaas, meer bepaald de risico's die hij loopt als lid van een oppositiepartij in Angola, in het licht van deze context moet worden beoordeeld. Dat hij niet politiek actief was en hij zich nooit formeel heeft aangesloten bij UNITA, neemt volgens verzoeker het risico niet weg dat hij door de nationale autoriteiten zal worden beschouwd als lid van een oppositiepartij en dat hij daardoor het doelwit kan vormen van vervolgingsfeiten omwille van politieke redenen.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op zijn functie als verkiezingswaarnemer en vertegenwoordiger van UNITA tijdens de verkiezingen van 2017. Hij herhaalt zijn eerdere verklaringen dat UNITA tevreden was over zijn prestaties in 2008 en dat hem daarom werd gevraagd om in 2017 opnieuw verkiezingswaarnemer voor de partij te zijn. Hoewel verzoeker op de hoogte was van de risico's die hiermee gepaard gingen, aanvaarde hij dit om financiële redenen. Verzoeker wijst erop dat hij gedetailleerde informatie heeft gegeven met betrekking tot zijn aanwerving als vertegenwoordiger van UNITA en over het verloop van de verkiezingsdag. Het feit dat hij niet de precieze resultaten van zijn stembureau weet is naar mening van verzoeker geen afdoende reden om zijn verzoek om internationale bescherming te weigeren. Hij heeft tijdens het persoonlijk onderhoud immers uitgelegd dat J., de voorzitter van het stembureau, de resultaten op zijn computer samenbracht. J. heeft deze resultaten nooit meegedeeld aan hem of aan de andere verkiezingswaarnemers en er was ook geen reden om dit te doen, aldus nog verzoeker.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het rapport “Angola 2017-2018” van Amnesty International en het rapport “Angola” van Human Rights Watch van januari 2018.

Bij faxbericht van 13 december 2018 legt verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: een kaart die zijn rol als verkiezingswaarnemer tijdens de verkiezingen in 2017 moet bevestigen.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde rol als verkiezingswaarnemer voor oppositiepartij UNITA tijdens de verkiezingen in Angola in 2017, zoals uitvoerig wordt toegelicht, en bijgevolg evenmin aan de door hem aangehaalde problemen die hij hierdoor zou hebben gekend, (ii) hij bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of hij na de verkiezingsdag al dan niet zelf nog contact heeft gehad met UNITA, (iii) hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud voor de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding heeft gemaakt van de tweede aanval op zijn woning die zou hebben plaatsgevonden op 26 augustus 2017 waarbij zijn woning zou zijn afgebrand en waarbij zijn neef om het leven zou zijn gekomen, (iv) ook zijn verklaringen over de door hem afgelegde reisweg weinig overtuigend te noemen zijn daar het bijzonder vreemd kan genoemd worden dat een voor hem volstreekte vreemde hem zomaar kosteloos zou helpen het land te verlaten en het des te vreemder is dat hij hoegenaamd niets kan vertellen over deze persoon die hem zou hebben geholpen en (v) de door hem neergelegde overlijdensakte bovenstaande vaststellingen niet kan wijzigen daar in dit document niet staat vermeld wat de oorzaak van overlijden is en op basis van dit document evenmin de familieband met verzoeker kan worden vastgesteld.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 29 augustus 2018 (CG nr. 1813633), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze

instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers rol als verkiezingswaarnemer voor oppositiepartij UNITA tijdens de verkiezingen in Angola in 2017, noch aan de problemen die hij hierdoor zou hebben gekend, en dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de manier waarop verzoeker naar België zou zijn gekomen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter herhalen van en verwijzen naar zijn eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en speculaties van zijnentwege, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan geacht worden en waarmee hij er aldus niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk verklaarde dat hij zich nooit heeft ingelaten met politiek, dat hij niet gelinkt wilde worden aan welke politieke partij dan ook, dat hij dan ook nooit lid geweest is van enige politieke partij, ook niet van UNITA, en dat hij nooit heeft deelgenomen aan vergaderingen van partijen (administratief dossier, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-11 en p. 14). Gelet op deze verklaringen en in acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn beweerde functie als vertegenwoordiger van UNITA in een plaatselijk stembureau tijdens de verkiezingen in 2017, kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoeker door de autoriteiten zou beschouwd worden als lid van een oppositiepartij en om deze reden vervolging zou hoeven te vrezen. Aangezien verzoeker op generlei wijze aantoonde lid van een oppositiepartij te zijn of als dusdanig te worden gepercipieerd, is de verwijzing naar de informatie

toegevoegd aan het verzoekschrift, waaruit moet blijken dat de algemene situatie in Angola op politiek vlak zeer zorgwekkend is voor leden van de oppositie, dat de nationale overheden vaak trachten om protesten tegen te houden en dat deze protesten met geweld worden onderdrukt wanneer ze toch plaatsvinden, *in casu* niet dienstig. Dit klemt des te meer daar nergens uit verzoekers verklaringen kan blijken dat hij ooit heeft deelgenomen aan betogingen of demonstraties. Integendeel dient herhaald dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat hij zich nooit heeft ingelaten met politiek en dat hij niet gelinkt wilde worden aan welke politieke partij dan ook.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De door verzoeker neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem neergelegde overlijdensakte zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit stuk niet in aanmerking als bewijs van de door hem aangehaalde feiten en voorgehouden vrees voor vervolging. Ook de aan de Raad op 13 december 2018 overgemaakte kaart die verzoekers rol als verkiezingswaarnemer tijdens de verkiezingen in 2017 moet bevestigen kan zijn geloofwaardigheid niet herstellen. Het mag vooreerst verbazen dat verzoeker thans plots, na confrontatie met een negatieve beslissing, in staat blijkt te zijn om een (kopie van) dergelijke kaart neer te leggen. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde hij immers *"We droegen een pasje waarop stond dat ik voor UNITA aan het werken was. Daarom ook dat ik die kaart zo snel mogelijk heb weggegooid, anders had ik ze u kunnen voorleggen."* (administratief dossier, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Verzoeker legt ook slechts een kopie neer waaraan de Raad geen objectieve bewijswaarde kan verlenen aangezien kopieën door het nodige knip- en plakwerk gemakkelijk te fabriceren zijn en aldus geen enkele garantie bieden op het vlak van authenticiteit. Ten overvloede dient te worden benadrukt dat documenten evenwel niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Vermits aan het asielrelaas en de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, kan hij zich evenmin dienstig beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Angola zou hebben gekend of zal kennen. Integendeel, hij verklaarde ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk dat hij, behalve de door hem aangehaalde problemen met MPLA-militanten geen andere problemen met zijn autoriteiten of medeburgers, noch problemen van algemene aard heeft gekend (administratief dossier, stuk 12, vragenlijst CGVS, vraag 3.7.).

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.8. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS